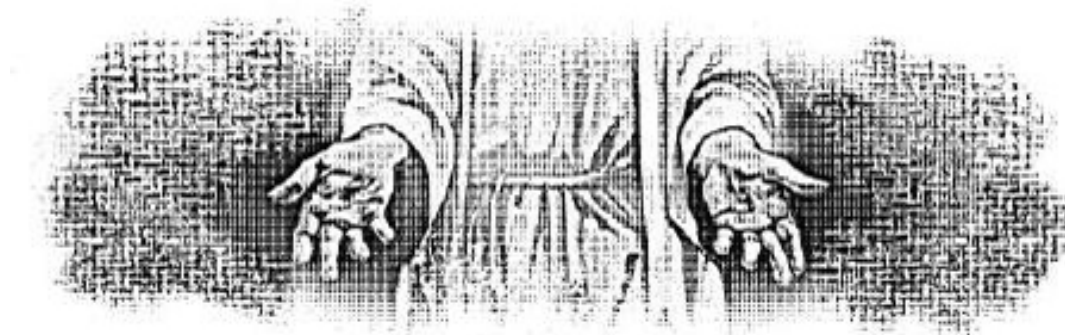

Mặc Lấy Đấng Christ

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Ga-la-ti 3:26-29; Rô-ma 6:1-6; Cô-lô-se 3:1-10; Ê-phê-sô 4:22-24; 1 Cô-rinh-tô 15:49-55; 2 Cô-rinh-tô 5:1-4.*

Câu Gốc: “**Nhưng hãy mặc lấy Đức Chúa Giê-su-Christ, chớ chăm nom về xác thịt mà làm cho phỉ lòng dục nó**” (Rô-ma 13:14).

Có thể bạn đã làm rớt một cái trứng và nó bể ra thành một đồng dơ nhớp. Nhưng bạn *có bao giờ* thấy đồng dơ nhớp của cái trứng bể trở lại thành cái trứng không? Dĩ nhiên là không. Trong đời sống hằng ngày, việc đó không bao giờ xảy ra.

Luật căn bản của bản chất tội lỗi trong thế giới thiên nhiên là mọi vật đều hao mòn. Những vật để lâu ngày không dùng tới thì sẽ ra sao? Chúng có (1) sinh ra nhiều năng lực và thứ tự, hay (2) hao mòn và hư hỏng? Câu trả lời thật rõ ràng. Chúng ta thấy điều đó xảy ra chung quanh chúng ta và ngay cả trong con người chúng ta (thí dụ, thân thể chúng ta trở nên già nua).

Nhiều môn khoa học giải nghĩa nguyên tắc quan trọng này. Nhưng bạn không cần có bằng tiến sĩ về khoa học để thấy điều đó. Trích một câu trong bài học trước đây, “đất sẽ cũ như áo” (Ê-sai 51:6).

Nhưng trong tất cả mọi thứ, chúng ta có Phúc Âm của Đức Chúa Giê-su. Phúc Âm cho chúng ta chương trình cứu rỗi, đó là về sự phục hồi, về sự lấy cái cũ và bể nát và làm lại thành mới.

Trong tuần lễ cuối cùng này, chúng ta sẽ nghiên cứu nhiều biểu hiệu đặc biệt về áo từ Kinh Thánh để thấy những lời hứa về sự phục hưng [đối mới] và phục hồi.

Kẻ Kế Tự Theo Lời Hứa

Các giáo hội Cơ Đốc đã có những sự tranh cãi lớn lao từ thuở sơ khai. Ngay cả ngày nay, hội thánh cũng tranh cãi với đề tài chúng ta được cứu bằng cách nào. Sứ đồ Phao-lô phải đối phó trực tiếp về vấn đề này với hội thánh Ga-la-ti. Những lý thuyết sai lạc đã xâm nhập vào hội thánh này và đe dọa sự thuần túy của Phúc Âm.

Sứ đồ Phao-lô đã nói về điều chính nào trong Ga-la-ti 3:26-29? (Khi bạn đọc, hãy để ý chữ Hy Lạp “mặc” đến từ chữ “mặc áo.”)

Trong câu 27, Phao-lô nói rằng tất cả những người đã chịu phép báp-têm “đều mặc lấy Đấng Christ”. Tất cả đều là tội nhân, nhưng tội lỗi họ đã được rửa sạch. Áo xống cũ và dơ bẩn của họ đã được cởi bỏ. Và những người này bây giờ “được mặc,” được bao phủ trong sự công bình của Đấng Christ. Bây giờ họ có thể chấp nhận đời sống Đức Chúa Giê-su, sự trọn vẹn Ngài, và bản tính thánh của Ngài như là của mình. Tất cả những lời hứa của giao ước đã được ứng nghiệm trong Đức Chúa Giê-su. Bây giờ họ được mặc lấy Đấng Christ và có thể chấp nhận những lời hứa đó cho mình. Họ là kẻ kế tự của lời hứa ban cho Áp-ra-ham lúc ban đầu (Sáng thế Ký 12:2, 3). Đây không phải vì họ là ai hay họ đã làm gì nhưng chỉ vì đức tin của họ trong Đấng Christ.

Sứ đồ Phao-lô nói gì trong Rô-ma 6:1-6? Điều đó giúp chúng ta thế nào để hiểu “mặc” lấy Đấng Christ nghĩa là gì?

Mặc lấy Đấng Christ thì hơn là chỉ nói với mọi người là chúng ta thuộc về Đức Chúa Trời. Là Cơ Đốc nhân, chúng ta phải hiệp một với Đấng Christ. Chúng ta đầu phục Ngài. Và qua Ngài, chúng ta được phục hưng [đổi mới] và phục hồi. Những Cơ Đốc nhân từ chối không thay đổi đường lối cũ, thói quen cũ, và lối sống cũ cần nhìn vào gương để thấy họ thật sự đang mặc thứ gì.

Bạn đang mặc gì? Những gì bạn mặc trước công chúng có khác với những gì bạn mặc khi nghĩ không có ai quan sát mình? Câu trả lời của bạn nói gì về bạn?

Không Có Sự Cám Dỗ

Phao-lô có những thần đạo rất sâu xa, nhưng ông cũng rất thực tế. Bất cứ thần đạo nào dạy một tôn giáo “lạnh lùng” là thiếu sót. Tất cả Cơ Đốc giáo là về Đức Chúa Giê-su. Và đó là về Đức Chúa Giê-su và những gì Ngài làm cho nhân loại tội lỗi qua sự sống, sự chết, và chức vụ Thầy Tế lễ Thượng phẩm ở trên trời. Đây không phải chỉ nói về sự thay đổi là chúng ta đứng thế nào trước mặt Đức Chúa Trời theo luật pháp. Nhưng là sự thay đổi đời sống chúng ta. Đó là sự đổi mới, sự tái sinh trong chúng ta. Đó là đời sống mới trong Đấng Christ.

Hãy tập trung vào những điều hữu ích trong đời sống hằng ngày trong Rô-ma 13 mà Phao-lô khuyên dạy các Cơ Đốc nhân.

Gần hết cả chương này nói về những gì để làm một công dân và một người hàng xóm tốt. Đó là sự lặp lại những nguyên tắc của luật pháp, và kết thúc với những lời danh tiếng “Người phải yêu kẻ lân cận mình như mình” (câu 9).

Trong câu 11-14, tư tưởng hơi thay đổi. Phao-lô bắt đầu chương này bằng cách nói về sự vâng phục các bậc cầm quyền. Sau đó, ông thay đổi tư tưởng để nói về thời gian rất ngắn trước khi Đấng Christ tái lâm. Vì thế ông khuyên những người Rô-ma hãy tỉnh thức để sẵn sàng cho biến cố này. Vào cuối chương, Phao-lô nói “hãy mặc lấy Đức Chúa Giê-su Christ (câu 14). Ông dùng cùng chữ này trong Ga-la-ti 3:27. (Hãy nhớ chữ Hy-lạp “mặc” trong Ga-la-ti đến từ căn ngữ có nghĩa là “được mặc áo”? Ông dùng cùng một căn ngữ ở đây trong Rô-ma 13:14). Vậy cả hai câu này nói về cùng một thứ.

Rô-ma 13 nói rõ ý của Phao-lô. Những câu này cho thấy mặc lấy Đấng Christ nghĩa là gì. Nghĩa là sống một cuộc đời bằng đức tin và sự vâng lời. Cùng một căn ngữ Hy Lạp cho chữ “mặc” cũng được dùng trong câu 12. Câu này diễn tả tư tưởng là Cơ Đốc nhân mặc “áo giáp sáng láng.” Đấng Christ là sự sáng của thế gian. Những người bước đi trong Ngài thì không đi trong sự tối tăm. Họ đã “lột bỏ những việc tối tăm.” Và bây giờ họ đi trong sự sáng. “Mặc” lấy Đấng Christ cũng có nghĩa là bày tỏ bản tính của Ngài qua tình yêu thương và những hành động không ích kỷ. Trong khi mọi việc chung quanh chúng ta càng ngày càng xấu xa, thì những người mặc lấy Đấng Christ nên càng ngày càng tốt hơn (Hãy đọc 2 Cô-rinh-tô 3:18).

Đời sống bạn sẽ khác thế nào nếu bạn được *hoàn toàn* mặc lấy Đấng Christ? Có những phần nào trong đời sống bạn đã không dâng cho Chúa? Đời bạn sẽ khác thế nào nếu bạn hoàn toàn đầu phục Chúa?

Lột Ra, Mặc Lại

Trong Cô-lô-se 3:1-10, câu 10, động từ *mặc* cũng đến cùng một động từ *mặc lấy* mà Phao-lô dùng trong những câu chúng ta đã học trước đây. Những câu đó nói gì với chúng ta?

Các chuyên gia về Kinh Thánh thấy tư tưởng về phép báp-têm trong những câu này. (Bạn tìm được ý tưởng đó trong các câu nào?) Vậy, chúng ta thấy có tư tưởng về sự đổi mới và được tốt hơn lúc trước. Trong Đấng Christ, chúng ta không còn là người cũ nữa. Chúng ta không sống như trước. Ở đây, Phao-lô liên kết rất rõ ràng điều chúng ta kinh nghiệm trong Đấng Christ bây giờ với những gì chúng ta sẽ kinh nghiệm khi Ngài trở lại. Chúng ta nghĩ thế nào về sự Đấng Christ đến lần thứ nhất sẽ quyết định việc gì xảy ra cho chúng ta khi Ngài đến lần thứ hai!

Phao-lô muốn nói gì trong Ê-phê-sô 4:22-24? (Đúng, động từ Hy Lạp trong câu 24 là *mặc*.)

Xin lưu ý sự khác biệt giữa “người cũ” và “người mới.” Theo nguyên tắc, “người cũ” là bản ngã cũ. Bản ngã này đã chết rồi. Phép báp-têm tiêu biểu cho tư tưởng này. “Người mới” là người được dựng nên mới trong Đấng Christ. Ở đây cũng vậy, tư tưởng “mặc” lấy Đấng Christ, hay “người mới” thì liên hệ với thái độ của Cơ Đốc nhân. Hãy đọc những câu trước và sau câu đó. Chúng ta nói về sự thay đổi cả bản tính và hành động của một người. Tư tưởng này được lặp lại nhiều lần. Là Cơ Đốc nhân đã chịu báp-têm, chúng ta là người mới trong Chúa. Con người chúng ta được “mặc” lấy Đấng Christ không phải chỉ là một biểu hiệu cho sự tha thứ hay sự hoàn hảo của Đấng Christ bao phủ tội lỗi chúng ta. Mặc lấy Đấng Christ nghĩa là làm người mới, người “được dựng nên giống như Đức Chúa Trời, trong sự công bình và sự thánh sạch của lẽ thật” (Ê-phê-sô 4:24).

Hãy đọc lại những câu Kinh Thánh trong bài này. Hãy đọc lại những điều dạy Cơ Đốc nhân phải cư xử và hành động thế nào. Bạn cần thay đổi về những phương diện nào? Nếu gặp khó khăn, bạn hãy tìm một người tín nhiệm và yêu cầu họ giúp bạn sống tốt hơn theo những nguyên tắc được dạy trong Kinh Thánh.

Trong Nháy Mắt

Được “mặc” lấy Đấng Christ là trở nên người mới trong Đức Chúa Giê-su. “Người đổi ra mới theo hình tượng Đấng dựng nên người ấy” (Cô-lô-se 3:10). Có rất nhiều người đã và đang làm chứng hôm nay về sự Chúa đã làm trong họ và cho họ. Dù chúng ta có nhiều lỗi lầm, phải tranh đấu và sa ngã, nhiều điều trong đời sống chúng ta làm chứng cho việc mặc lấy Đấng Christ nghĩa là gì.

Nhưng chúng ta hãy thành thật. Nếu những gì Đấng Christ làm cho chúng ta chấm dứt ở đời này, thì ngôi mồ sẽ chờ đợi chúng ta. Dù chúng ta có được mặc lấy Đấng Christ hay không. Dù chúng ta sẽ mặc lấy Đấng Christ hay không. Nhiều người đã chịu khổ rất nhiều ở đời này vì Đức Chúa Giê-su và vì đức tin của họ. Dù phần thưởng là gì đi nữa, những phần thưởng đó cũng còn nhỏ bé so sánh với phần thưởng thật đang chờ đợi chúng ta khi Chúa tái lâm.

1 Cô-rinh-tô 15:49-55 cho chúng ta niềm hy vọng vĩ đại nào? Khi bạn đọc những câu đó, hãy đoán những chữ nào đến cùng một căn ngữ Hy-lạp mà chúng ta đã học cả tuần nay: “mặc” hay “được mặc.”

Trong câu 53 và 54, động từ “mặc” là cùng một chữ chúng ta đã học. Nhưng sử đồ đem chữ đó lên một trình độ cao hơn. Mặc lấy Đấng Christ không chỉ có nghĩa là được giống như Đức Chúa Giê-su, bày tỏ bản tính Ngài, và sống theo những nguyên tắc Ngài dạy chúng ta. Không phải chỉ thay đổi bản tính. Điều này cũng gồm có sự thay đổi về *thể chất*. Những đau đớn, nhức mỏi, và thân thể hay hư nát của con người, sẽ được mặc lấy cùng một thân thể vĩnh cửu mà Đức Chúa Giê-su đã có khi Ngài sống lại từ kẻ chết. Nói về sự thay áo! Nói về sự mặc áo mới! Đó là niềm hy vọng lớn nhất đang chờ đợi chúng ta. Đó là niềm hy vọng duy nhất thật sự làm đức tin chúng ta có giá trị (hãy đọc 1 Cô-rinh-tô 15:12-19).

Càng lớn tuổi, chúng ta càng thấy thân thể mình yếu đuối và không đáng tin. Nếu chúng ta không cảm thấy sự yếu đuối đó trong mình, chúng ta có thể thấy điều đó trong những người khác. Hãy nghĩ về niềm hy vọng chúng ta có trong Đức Chúa Giê-su, như đã thấy trong những câu này. Thế gian này, bằng cách này hay cách khác, có thể đem lại điều gì tốt hơn là lời hứa được bày tỏ ở đây không?

Nhà Ta Ở Trên Trời

Phao-lô dạy gì trong 2 Cô-rinh-tô 5:1-4? Có niềm hy vọng nào ở đây? Biểu hiệu về áo xống thích hợp thế nào với niềm hy vọng đó?

Khi chúng ta ở thế gian, thì thân thể chúng ta là “nhà tạm.” Chúng ta sẽ “than thở”. Ai không than thở khi sống trong “nhà tạm,” tức là thân thể mình? 2 Cô-rinh-tô 4 nói về sự buồn rầu mà những người theo Đức Chúa Giê-su phải đối diện ở đời này. Sau câu ngắn mở đầu, Phao-lô đi vào những câu cho bài học hôm nay.

Đúng, chúng ta than thở, chúng ta đau khổ, và chúng ta chết. Nhưng đó không phải là tất cả. Chúng ta có lời hứa được mặc lấy “nhà chúng ta ở trên trời.”

Có hai biểu hiệu nào Phao-lô dùng trong 2 Cô-rinh-tô 5:1-4 để hình dung tình trạng hiện nay của chúng ta và niềm hy vọng đang chờ đợi chúng ta?

Trong một số văn phẩm được viết từ lâu, từ thời xa xưa, ý tưởng được mặc thì gần giống như được ở trong nhà. Cả hai đều ở ngoài chúng ta. Cả hai có ý nghĩa là được sự bảo vệ và che phủ. (Trong thời Phao-lô, tên dùng cho áo những người nghèo mặc đến từ chữ có nghĩa là “cái nhà nhỏ”.) Dù lý do là gì, Phao-lô dùng hai biểu hiệu khác nhau để bày tỏ sự khác biệt giữa hai tư tưởng chính – nhà tạm dưới đất (thân thể) mà chúng ta sống trong một thời gian ngắn, và nhà đời đời ở trên trời. Một sự khác biệt khác là bị trần truồng so sánh với được mặc áo. Và còn một sự khác biệt nữa là một ngày nào chúng ta sẽ chết so sánh với sự chúng ta sẽ sống đời đời trong Đấng Christ. Cuối cùng, những biểu hiệu này nói về cùng một điều. Đó là niềm hy vọng chúng ta có là được mặc áo hay được mặc thân thể vĩnh cửu khi Đấng Christ trở lại. Nói cách khác, những câu này là một cách khác để giải nghĩa lời hứa về sự sống đời đời chúng ta có trong Đức Chúa Giê-su.

Hãy suy nghĩ về sự chết. Hãy nghĩ sự chết dường như có tính cách vĩnh viễn thế nào. Nếu không có hy vọng gì về sự vĩnh cửu, thì có niềm hy vọng gì cho chúng ta? Hãy nghĩ về tất cả những lý do chúng ta có cho niềm hy vọng mình là cuối cùng sự chết không có quyền lực gì. Hãy đem câu trả lời của bạn tới lớp và thảo luận.

Thứ Sáu *24 Tháng 6

Nghiên Cứu Bổ Túc: “The Controversy Ended,” tr. 665, trong *The Great Controversy*.

“Tất cả những người được cứu sẽ có hạnh phúc, gia đình xum họp, mặc áo ca ngợi và cảm tạ. Áo này là áo công bình của Đấng Christ. Cả thiên nhiên trong nét đẹp để yêu kiều sẽ tiếp tục dâng lên Đức Chúa Trời sự ca ngợi và thờ phượng. Thế giới sẽ chan hòa ánh sáng thiên đàng. Những năm trôi qua trong niềm hân hoan. Sự sáng mặt trăng sẽ rực rỡ như ánh sáng mặt trời. Và ánh nắng mặt trời sẽ bảy lần rực rỡ hơn bây giờ. Các ngôi sao mai cùng hòa ca, và các con của Đức Chúa Trời reo mừng hân hoan. Trong khi đó, Đức Chúa Trời và Đấng Christ sẽ đồng thanh tuyên bố, ‘Sẽ không có tội lỗi nữa. Sẽ không có sự chết nữa.’” – Phỏng trích Ellen G. White, *My Life Today*, tr. 348.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Lớp bạn hãy đọc lại câu trả lời cho câu hỏi cuối cùng ngày thứ Năm. Làm thế nào lớp bạn giúp nhau tìm được niềm hy vọng trong lời hứa tuyệt vời này? Bạn giúp những người đang vật lộn với sự nghi ngờ thế nào?
- 2 Trong thời đại chúng ta, người ta đặt quá nhiều hy vọng vào khoa học. Nhiều người tin rằng khoa học là con đường duy nhất để biết lẽ thật. Họ cũng tin khoa học là niềm hy vọng duy nhất cho nhân loại. Hãy suy nghĩ kỹ về tại sao đó là niềm hy vọng hão huyền, đặc biệt là khi chúng ta đã học trong bài học mấy ngày vừa qua. Khoa học có thể cho chúng ta gì khi phải đối diện với nan đề lớn nhất—sự chết? Tại sao niềm hy vọng của chúng ta chỉ đến từ Đức Chúa Trời mà thôi như những lời hứa đã cho thấy?
- 3 Hãy nghĩ về câu hỏi của Phao-lô trong Rô-ma 7:24, “Ai sẽ cứu tôi thoát khỏi thân thể hay chết này?” Đây là nói về hình phạt khủng khiếp trong thời Phao-lô khi phạm nhân phải mặc một xác chết cột vào thân thể mình. Chúng ta có câu trả lời nào trong khi tất cả sự khôn ngoan của thế gian không thể trả lời được?
- 4 Hãy suy nghĩ kỹ về sự “mặc” lấy Đấng Christ nghĩa là gì nếu chúng ta sống như Cơ Đốc nhân. Hãy nghĩ bạn đã sống thế nào: những thực hành, thói quen, tư tưởng và thái độ đối với người khác. Bạn bày tỏ bản tính của Đấng Christ thế nào trong các phương diện này? Tội lỗi đã ở với chúng ta quá lâu, vậy bạn có những lựa chọn nào để giúp bạn sống như bạn nên sống? Làm thế nào lớp bạn có thể giúp đỡ lẫn nhau để làm theo những nguyên tắc Kinh Thánh mà chúng ta đã học được?